

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2018. év február hó 8. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A lopás bűntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben az I. rendű vádlott másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2017. év június hó 14. napján kelt 29.Fkf.5599/2017/28. számú ítéletét az I. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

A Salgótarjáni Járásbíróság 1.Fk.315/2012/9. számú és a Salgótarjáni Járásbíróság 1.Fk.641/2011/45. számú határozatával kiszabott felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtásának elrendelését mellőzi.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét az I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 10.000,- (tízezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Salgótarjáni Járásbíróság 2016. év június hó 1. napján nyolc vádlottal szemben hirdette ki 3.Fk.176/2015/37. számú ítéletét.

Az I. rendű vádlottat 5 rb. társtettesként elkövetett lopás bűntette [Btk. 370. § (1) bekezdése, (3) bekezdés b) pont ba) alpont (2) bekezdés b) pont bb), bc) alpont], társtettesként elkövetett lopás bűntette [Btk. 370. § (1), (3) bekezdés b) pont ba) alpont, (2) bekezdés b) pont bb), be) alpont], társtettesként elkövetett lopás bűntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont ba) alpont, (2) bekezdés b) pont bb), bc,) és be) alpont], 4 rb. társtettesként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és bc alpont], társtettesként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont bb), és bf) alpont], társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont bb) és bf) alpont], valamint társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és bc) alpont] miatt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fiatalkorúak fogházában

állapította meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogva tartásban, valamint a házi őrizetben töltött idő beszámításáról. Elrendelte az I. rendű vádlottal szemben a Salgótarjáni Járásbíróság 1.Fk.315/2012/9. számú határozatával kiszabott 1 év 6 hónap - 3 év próbaidőre felfüggesztett - fiatalkorúak fogházbüntetésének, valamint a Salgótarjáni Járásbíróság 1.Fk.641/2011/45. számú határozatával kiszabott 1 év 8 hónap - 3 évi próbaidőre felfüggesztett - fiatalkorúak fogházbüntetésének végrehajtását.

A kölcsönösen bejelentett fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 2017. év június hó 14. napján kelt 29.Fkf.5599/2017/28. számú ítéletével az I. rendű vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a tényállás 3. pontjában írt bűncselekményt *tettesként* elkövetett lopás vétségének [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont bb) és bf) pont], a tényállás 6. pontjában szereplő bűncselekményt *bűnsegédként* elkövetett lopás vétségének [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont bb) és bc) pont], a tényállás 9. pontjában írt bűncselekményt társtettesként elkövetett lopás büntetnének [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és be) pont, (3) bekezdés b) pont, ba) és be) alapont], a tényállás 10. pontjában írt bűncselekményt *tettesként* elkövetett lopás büntetnének [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és bc) pont, (3) bekezdés b) pont, ba) alapont], a tényállás 12. pontjában Kecskés János sérelmére elkövetett bűncselekményt helyesen a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont **bb)** alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés ba) pontja szerint *minősítette*.

Korrigálta a beszámítással érintett őrizetben, illetve házi őrizetben töltött időpontokat.

Az I. rendű vádlottat - a II. rendű vádlottal együtt - a Btk. 370. § (1) egységbe ütköző és a (2) bekezdés b) pont, bb) és bf) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás vétsége kísérletének vádjá alól felmentette.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a az I. rendű vádlott - az ok megjelölése nélkül - jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.20/2017/3-I. számú átiratában az I. rendű terhelt fellebbezését alaptalannak tartotta, mivel a Fővárosi Törvényszék a minősítést megfelelően pontosította. A megalapozott tényállás alapján az I. rendű vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek ítélte. A cselekmények minősítését és a kiszabott büntetés mértékét is törvényesnek találta, ezért a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen a védence által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az I. rendű vádlott nem határozta meg a fellebbezés irányát. Indítványozta az enyhítő körülményekre tekintettel a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítését.

Az I. rendű vádlott a nyilvános ülésen előadta, hogy fellebbezésének indoka a másodfokú tárgyalásra történő előállításának elmaradása volt. Aláhúzta, hogy a bűncselekményeket megvalósította, ám azokban élettársa nem vett részt. Mivel a másodfokú nyilvános ülést akarata ellenére jelenlétének hiányában tartották meg, ezért jelentett be fellebbezést a másodfokú ítélet ellen. Kérte a kiszabott büntetés enyhítését.

A harmadfokú bíróság nem találta alaposnak a bejelentett fellebbezést.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokon eljáró bíróság az első fokon elítélt vádlottat egy cselekmény alól felmentette, ezért a Be. 386.§ (1) bekezdés c) pont I. fordulata alapján bejelentett fellebbezés folytán megnyílt a harmadfokú eljárás jogi lehetősége.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárás a Be. 387. § (1) bekezdése értelmében bírálta felül abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetve a másodfokú eljárásban megtartották-e, valamint hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A harmadfokú bíróság mindenekelőtt vizsgálta az I. rendű vádlott eljárásjogi kifogásának megalapozottságát. A felülbírálat során megállapítható volt, hogy az eljárási szabályokat mind a másodfokú, mind az elsőfokú bíróság megtartotta.

A Be. 362.§ (3) bekezdése szerint a nyilvános ülést a szabályszerűen megidézett vádlott távollétében is meg lehet tartani, s ha a nyilvános ülés eredményeként megállapítható, hogy a meghallgatása nem szükséges, a fellebbezés elbírálható.

A másodfokú ügy iratai alapján megállapítható, hogy Fővárosi Törvényszék a 2017. év június hó 14. napjára kitűzött nyilvános ülésre megidézte az I. rendű vádlottat, aki a szabályszerű idézés ellenére a nyilvános ülésen nem jelent meg. A 21. és a 24. sorszámú irat szerint az I. rendű vádlott aláírásával igazoltan nem kérte előállítását a 2017. június 14. napjára kitűzött nyilvános ülésre, ezért távollétében a nyilvános ülés megtartására eljárási szabálysértés nélkül került sor. A másodfokon eljáró törvényszék az I. rendű vádlott meghallgatását a nyilvános ülésen nem tartotta szükségesnek, így a fellebbezést az I. rendű vádlott távollétében a Be. szabályainak megfelelően bírálta el. Az I. rendű vádlott fentiekkel ellentétes eljárásjogi kifogása tehát az okiratok alapján alaptalan, így elfogadhatatlan volt.

Kijelenthető, hogy a jogorvoslati kérelemmel nem támadott tényállás ugyanakkor mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, erre figyelemmel a Be. 388. § (1) és (2) bekezdése értelmében a tényállás irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

E tényállás mindössze az előéleti adatokat érintően igényelt kiegészítést; az I. rendű vádlottat a Salgótarjáni Járásbíróság a 2017. év április hó 19-én kelt 6.B.233/2016/28. számú, valamint Balassagyarmati Törvényszék 2017. november 21. napján jogerős 13.Bf.138/2017/16. számú ítéletével a 2016. február 22-én elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont, c) pont, g) pont] miatt 8 év 6 hónap fegyházbüntetésre, 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Salgótarjáni Járásbíróság 1.Fk.315/2012/9. számú és a Salgótarjáni Járásbíróság 1.Fk.641/2011/46. számú határozatával kiszabott felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtását. Az I. rendű vádlott 2016. február 25. napjától ezt a büntetését tölti, feltételes szabadságra bocsátása 2021. október 22-én esedékes (az I. rendű vádlottnak a másodfokú bírósági iratok 4. sorszáma alatti erköcsi bizonyítványa).

Egyebekben a másodfokú bíróság az első fokon helyesen, hiánytalanul megállapított tényállás alapján részben módosította az I. rendű vádlott elkövetői alakzatát a 3., a 6. és a 10. pontban szereplő cselekmény esetében, illetve megváltoztatta a 9. és a 12. pontban írt cselekmények minősítését. Ezen túlmenően az I. rendű vádlottat felmentette a 7. pontban szereplő bűncselekmény elkövetése alól.

A tényállás 3. pontjában írt cselekmény esetében a helyes tényállás alapján az I. rendű vádlottnak a társa mindössze szóval tartotta a sértettet annak érdekében, hogy az I. rendű vádlott ezalatt a cselekményt zavartalanul elkövethesse. A dolog elvételben az I. r. vádlott társa nem vett részt. Ezt

értékelve a másodfokú bíróság helyesen változtatta meg az I. rendű vádlott elkövetői minőségét társtettesiről tettesire.

A 6. pontban szereplő cselekménynél a tényállásban rögzítettek alapján az I. rendű vádlott figyelemmel segítette társa cselekményét, így az I. rendű vádlott e cselekménynek bűnsegédként résztvevő megvalósítója volt, miért is ez a módosítás is okszerű volt a másodfokú bíróság részéről.

A tényállás 7. pontjában szereplő esetben az I. rendű vádlott társával ifj. M.J. lakatlan ingatlanában az összekészített 21.500 forint értékű ingóságot a helyszínen hagyta, amelyekért a későbbiekben sem ment vissza. A másodfokú bíróság az irányadó tényállás alapján helytállóan állapította meg mind a cselekmény elkövetésétől történt elállás tényét, mind annak önkéntességét. A vádlottak tervükkel ellentétesen nem mentek vissza az ingatlanba éjjel, illetve később sem, tehát a cselekmény befejezése elmaradt. A vádlottak nem külső ok hatására, zavaró, vagy egyéb körülmény miatt, hanem saját elhatározásukból döntöttek a cselekmény befejezésének elmaradásáról, ami az elállás önkéntességének kétség nélküli megállapítását jelenthette. Mindezek alapján megalapozott volt az I. r. vádlott felmentése a lopás vétségének kísérlete alól.

A tényállás 9. pontjában szereplő cselekmény során az I. rendű vádlott és társa többféle arany és ezüst ékszert, tehát nemesfémet is magával vitt a sértett lakóingatlanából, így a cselekmény ennek figyelembevételével történő minősítés módosítására [Btk. 370.§ (3) bekezdés be) ponttal való kiegészítés] is törvényesen került sor.

A 10. pontban szereplő cselekménnyel kapcsolatos pontosítás azonos a 3. pontbelivel. Az I. rendű vádlott számára e cselekmény elkövetése során társa mindössze figyelemmel nyújtott segítséget, emiatt helyes volt az I. rendű vádlott elkövetői minőségének társtettesiről tettesire történő korrigálása.

A 12. pontbeli cselekmény esetében a helyesen megállapított tényállás szerint a dolog elvételt az I. rendű vádlott és társai a gépjármű lehúzott ablakán keresztül történt ajtókinyitással valósították meg, illetve az ingatlan udvarába is erőszak alkalmazása nélkül jutottak be, ezért e cselekmény minősítéséből a másodfokú bíróság indokoltan mellőzte a Btk. 370.§ (2) bekezdés bc) pontjának, a dolog elleni erőszaknak a feltüntetését.

Az I. rendű vádlott egyéb cselekményeinek megállapítása és jogi minősítése törvényszerű volt.

A másodfokú bíróság a helyesbített bűnösségi körülmények alapján az 1 hónaptól 1 év 6 hónap közötti büntetési tételkereten belül az első fokon kiszabott 1 év 6 hónap szabadságvesztést érintetlenül hagyta, mellyel a harmadfokú bíróság is egyetértett.

A korábban a jelenlegihez hasonló bűncselekmények miatt már kétféle alkalommal is felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt az I. rendű vádlott esetében a szabadságvesztésen kívüli enyhébb büntetési nem alkalmazása nem jöhetett szóba. Az előző nevelő jellegű büntetések ugyanis nem érték el céljukat, mivel az I. rendű vádlott a korábbi két felfüggesztett szabadságvesztésre történt jogerős elítélései (2013. március hó 18. napja és 2013. június hó 1. napja) után röviddel újra, hosszabb időn keresztül (2013. augusztus hó 4. napjától 2013 év december hó 8. napjáig) 12 alkalommal, tehát sorozatban követte el betöréses lopásait. Nem volt figyelmen kívül hagyható ezen túlmenően az I. rendű vádlottal szemben a minősített rablás miatt történt időközbeni jogerős

elítéltetése sem.

A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése a Btk. 86.§ (1) bekezdésének c) pontja alapján kizárt, hiszen az I. rendű vádlott a jelenlegi szándékos bűncselekményeit a korábbi szabadságvesztésének próbaideje alatt követte el. Figyelemmel azonban arra, hogy a már említett rablás büntette miatti hozott jogerős ítéletben az eljáró bíróságok időközben jogerősen rendelkeztek a két felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásáról, így ennek ismételt elrendelését harmadfokú bíróság mellőzte.

A kifejtettekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a Be. 398. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a másodfokú bíróság ítéletét a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését érintően, míg a másodfokú ítélet egyéb törvényszerű rendelkezéseit a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (2) bekezdése alapján a fellebbezés részbeni eredményessége miatt az állam viseli.

A további jogorvoslat lehetősége a Be. 386.§ (1) bekezdésére figyelemmel kizárt.

Budapest, 2018. év február hó 8.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Etelka s.k.
előadó bíró

Dr. Lőrinczy Attila István
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2017 év június hó 14. napján kihirdetett 29.Fkf.5599/2017/28. számú ítélete az I. rendű vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 4.Fkhar.247/2017/5. számú ítélete folytán 2017. év február hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált .

Budapest, 2018. év február hó 8. napja

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke